

[Torben Lund]

se i præventiv retning, både alment og individuelt. Jeg tror ikke, at denne frygt er berettiget. Jeg mener ikke, der er noget grundlag for at betragte dette lovforslag som en svækkelse af vort straffesystem ud fra et præventivt synspunkt, og det er i øvrigt en opfattelse, som straffelovrådet med undtagelse af rigsadvokaten er enig i.

Jeg vil yderligere fremhæve, at lovforslaget medvirker til, at straffen for berigelsesforbrydelser kommer til at stå i et rimeligere forhold til straffe på andre områder – her tænker jeg specielt på straffen for voldsforbrydelser – og det finder jeg i overensstemmelse med den almindelige retsfølelse i samfundet.

Det fremgår af lovforslagets bemærkninger, at der i øjeblikket er store kapacitetsproblemer inden for kriminalforsorgen med de uheldige virkninger, det har med hensyn til ventetider, og det er derfor glædeligt, at lovforslaget har den afledede virkning – jeg understreger: afledede virkning – at det vil medvirke til at afhjælpe disse kapacitetsproblemer. I den sammenhæng vil jeg dog godt fremhæve, at justitsministeren netop har fremsendt en ansøgning til finansudvalget om oprettelse af ca. 270 nye afsoningspladser, hvoraf en stor del kan etableres i år og resten næste år, og hermed skulle problemet med ventetiderne være en løsning nær.

Vi kan anbefale lovforslaget, som det ligger, og i øvrigt anbefale den ansøgning, som justitsministeren har sendt til finansudvalget.

Hagen Hagensen (KF):

Straf er et onde, en sanktion for overtrædelse af samfundets normer. Det er væsentligt, at der i et retssamfund er beskyttelse af liv og af legeme og af borgernes ejendom. Vores retssystem og dermed vores straffesystem skal være i overensstemmelse med retsbevidstheden, som den er i folket. Det væsentligste må i øvrigt være at forebygge, at lovovertrædelser begås, og det må det være fremfor efterfølgende at straffe. Lovovertrædelsernes antal er i de senere år steget ganske meget. Opklaringsprocenten er desværre faldet tilsvarende, endda mere. Disse to forhold taler for, at man skal styrke det forebyggende arbejde og efterforskningsarbejdet, for derigennem vil man, så vidt jeg kan se, sætte ind over for, at lovovertrædelser overhovedet

begås. Der er altså præventive grunde til, at man skulle gøre det på den måde.

Vi er i det konservative folkeparti rede til at være med til at overveje en ændring af vores straffesystem, også for så vidt angår straffeformer, men vi erkender fuldt ud, at vi i øjeblikket ikke har bedre muligheder end i en række tilfælde at gøre brug af frihedsstraf. At sænke strafniveauet og mindske straffesammenhængen for berigelsesforbrydelser – for øvrigt for mere end dem – i en tid med stigning i lovovertrædelsernes tal finder vi forkert. De nuværende forhold belaster borgerne. Vi ser det på, at forsikringspræmier stiger, vi ser det på, at der forlanges tyverialarmer. Man skal gøre meget mere for at beskytte, hvad der er ens eget, fordi lovovertrædelserne er så mange, som de er. Det giver ret stor usikkerhed, og det giver også utryghed.

Det er ejendommeligt at se, at man ved egentlige økonomiske forbrydelser, når det er i forhold til det offentlige, skattesvig, indsmugling o.lign., vil bevare strengere straffe, hvorimod man, når det drejer sig om borgerne – bortset fra når der røves fra dem – siger, at vi ikke behøver beskytte borgerne særlig meget. Det kan jeg aldeles ikke gå ind for.

Det er ejendommeligt, at en stigning i forbrydelsernes tal skal medføre, at man mildner straffen, giver rabat – for resten også til andre lovovertrædere. Det, der sker nu, vil uvægerligt komme til at smitte af på andre forhold, hvis balancen, f.eks. mellem voldsstraf og berigelsesforbrydelsesstraf, skal opretholdes.

Der er én ting, jeg slet ikke kan gå ind for, og det er, at fordi vi ikke har kapacitet til at huse de lovovertrædere, der idømmes frihedsstraf, skal man sænke straffen. Vi må minsandten se at få gjort noget ved det forhold, således at der kan være rimelighed i tingene, således at vores tryghed bliver større.

Jeg finder det meget betænkeligt, at man ikke vil afvente resultatet af straffelovrådets videre arbejde, der vil komme i løbet af et stykke tid, men kommer her med en løsreven del og giver straffelovrådet 11 dage til at udtale sig om disse forhold. Jeg må i øvrigt sige, det er dristigt, ja, mere end det, at ministeren tager straffelovrådet og høringssvarene til indtægt, for der står minsandten det mod-